

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

3.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาวิเคราะห์ความเต็มใจที่จะจ่ายในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ – ปุย จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งจะทำให้การประเมินมูลค่าโดยการสมมติ เหตุการณ์ให้ประเมินมูลค่าใช้ CVM ที่มีคำถามแบบปลายเปิด เลือกใช้วิธีการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ – ปุย โดยวิธีการใช้ และวิธีการพัฒนา มาทำการประเมินมูลค่าโดยการสมมติ เหตุการณ์ให้ประเมินมูลค่าใช้ CVM ที่มีคำถามแบบเปิด โดยวิธี CVM นี้เป็นวิธีที่ทำการสมมติ สถานการณ์ขึ้นมา เพื่อสอบถามถึงความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เข้ามา เที่ยวอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ – ปุย โดยแบบสอบถาม CVM ประกอบด้วยข้อมูล 5 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและสถานภาพของนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ส่วนที่ 3 ความพึงพอใจที่มีต่อการท่องเที่ยว

ส่วนที่ 4 ทศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์

ส่วนที่ 5 ความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยว

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามา ท่องเที่ยวในบริเวณพื้นที่ของอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ - ปุย จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 400 คน ซึ่ง ได้กำหนดการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยจะใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Random Sampling) ด้วยการคำนวณตามสูตร ของ Taro Yamana (1976 อ้างใน สำริง จันทสุวรรณ และ สุวรรณ บัวทวน, 2544) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดเหมาะสมดังนี้

$$\text{จากสูตร } n = N / \{ 1 + [N (e^2)] \}$$

โดยให้ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

ในการศึกษาครั้งนี้ ใช้จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เข้ามาเที่ยวชมอุทยานแห่งชาติ ดอยสุเทพ – ปุย ในปีงบประมาณ 2551 จำนวน 265,295 คน ซึ่งเป็นตัวเลขที่ได้จากตารางสถิติผู้มาเยือนจำแนกรายเดือนของ ฝ่ายระบบฐานข้อมูล ส่วนศึกษาและวิจัยอุทยานแห่งชาติ ระหว่างเดือน ตุลาคม 2551 – เดือนกันยายน 2552 ในปีงบประมาณ 2552 (ตามตารางที่ 2, ผู้วิจัย) และกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับร้อยละ 5 (0.05) ซึ่งเมื่อทำการแทนค่าตัวแปรดังกล่าวแล้ว สามารถคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

$$\begin{aligned} n &= 265,295 / \{ 1 + [265,295 (0.05^2)] \} \\ &= 400 \text{ ตัวอย่าง} \end{aligned}$$

ดังนั้น ในการหาค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ – ปุย จะใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่าง

3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาความเต็มใจที่จะจ่ายเพื่อการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ – ปุย โดยการหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจจะจ่ายของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มาจากท่องเที่ยวยังอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ – ปุย ซึ่งประกอบด้วย

1) **ตัวแปรตาม (Dependent Variable)** คือ การหาความเต็มใจที่จะจ่ายเพื่อการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ – ปุย โดยแบ่งเป็น 4 กรณี ประกอบด้วย

WTP_1 คือ ความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวเพื่อสนับสนุนเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกที่ดีในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้กับนักท่องเที่ยว

WTP_2 คือ ความเต็มใจจะจ่ายของนักท่องเที่ยวเพื่อสนับสนุนเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกที่ดีในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้กับนักท่องเที่ยว และมีเส้นทางศึกษาธรรมชาติ ป้ายสื่อความหมายเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์โดยไม่ส่งผลกระทบต่อพืชพันธุ์สัตว์ป่า

WTP_3 คือ ความเต็มใจจะจ่ายของนักท่องเที่ยวเพื่อสนับสนุนเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกที่ดีในการอนุรักษ์ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมให้กับนักท่องเที่ยว และมีเส้นทางศึกษาธรรมชาติ ป้ายสื่อความหมายเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์โดยไม่ส่งผลกระทบต่อพืชพันธุ์สัตว์ป่า รวมไปถึงมีบริการรถนำเที่ยวภายในเขตอุทยาน แทนการนำรถเข้าไปเองเพื่อลดปัญหามลพิษทางเสียงและมลพิษทางอากาศ

WTP_4 คือ ความเต็มใจจะจ่ายของนักท่องเที่ยวเพื่อสนับสนุนเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกที่ดีในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้กับนักท่องเที่ยว และมีเส้นทางศึกษาธรรมชาติ ป้ายสื่อความหมายเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์โดยไม่ส่งผลกระทบต่อพืชพันธุ์สัตว์ป่า รวมไปถึงมีบริการรถนำเที่ยวภายในเขตอุทยาน แทนการนำรถเข้าไปเองเพื่อลดปัญหามลพิษทางเสียงและมลพิษทางอากาศ และการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติโดยการเพิ่มพื้นที่ป่า ปลูกป่าทดแทนและจัดการควบคุมป้องกัน ไฟป่า

2) **ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)** คือ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะจ่ายค่าธรรมเนียมในการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ - ปุย จังหวัดเชียงใหม่ ทั้ง 4 กรณีดังกล่าว ประกอบด้วย

Sex	คือ เพศของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ
Age	คือ อายุของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ
Status	คือ สถานภาพสมรสของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ
Family	คือ จำนวนสมาชิกในครัวเรือนของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ
Education	คือ ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ
Occupation	คือ อาชีพของนักท่องเที่ยว
Income	คือ ระดับรายได้เฉลี่ยของนักท่องเที่ยว
Again	คือ ความต้องการที่จะกลับมาเที่ยวอีกครั้งของนักท่องเที่ยว

ตารางที่ 3.1 แสดงถึงลักษณะของตัวแปรตามและตัวแปรอิสระการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติคอยสุเทพ - ปุย จังหวัดเชียงใหม่

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)	ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)	ประเภท	หน่วย
ความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเพื่อการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ คอยสุเทพ - ปุย	1. เพศ (Sex)	Dummy	-
	2. อายุ (Age)	Discrete	ปี
	3. สถานภาพสมรส (Status)	Dummy	-
	4. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน (Family)	Discrete	คน
	5. ระดับการศึกษา (Education)	Dummy	-
	6. อาชีพของนักท่องเที่ยว (Occupation)	Dummy	-
	7. รายได้ต่อเดือน (Income)	Discrete	ดอลลาร์สหรัฐ
	8. ความต้องการที่จะกลับมาเที่ยวอีกครั้งของนักท่องเที่ยว (Again)	Dummy	-

3.4 แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาด้วยวิธีการประเมินมูลค่าโดยการสมมติเหตุการณ์ให้ประมาณค่าใช้ CVM ที่มีคำถามแบบเปิด โดยจะทำการสอบถามว่า “ท่านเต็มใจจะจ่ายเงินช่วยเหลือเพื่อการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ คอยสุเทพ - ปุยเป็นจำนวนเท่าใด” โดยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (description statistics) และทำการวิเคราะห์โดยใช้แบบจำลอง Tobit โดยแบบจำลองสามารถเขียนได้ดังนี้

$$WTP_1 = f(\text{Sex, Age, Status, Family, Education, Occupation, Income, Again,})$$

$$WTP_2 = f(\text{Sex, Age, Status, Family, Education, Occupation, Income, Again,})$$

$$WTP_3 = f(\text{Sex, Age, Status, Family, Education, Occupation, Income, Again,})$$

$$WTP_4 = f(\text{Sex, Age, Status, Family, Education, Occupation, Income, Again,})$$

โดยที่

WTP_1 คือ ความเต็มใจจ่ายของนักท่องเที่ยวเพื่อสนับสนุนเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกที่ดีในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้กับนักท่องเที่ยว

WTP_2 คือ ความเต็มใจจ่ายของนักท่องเที่ยวเพื่อสนับสนุนเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกที่ดีในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้กับนักท่องเที่ยว และมีเส้นทางศึกษาธรรมชาติ ป้ายสื่อความหมายเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์โดยไม่ส่งผลกระทบต่อพืชพันธุ์สัตว์ป่า

WTP_3 คือ ความเต็มใจจ่ายของนักท่องเที่ยวเพื่อสนับสนุนเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกที่ดีในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้กับนักท่องเที่ยว และมีเส้นทางศึกษาธรรมชาติ ป้ายสื่อความหมายเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์โดยไม่ส่งผลกระทบต่อพืชพันธุ์สัตว์ป่า รวมไปถึงมีบริการรถนำเที่ยวภายในเขตอุทยาน แทนการนำรถเข้าไปเองเพื่อลดปัญหามลพิษทางเสียงและมลพิษทางอากาศ

WTP_4 คือ ความเต็มใจจ่ายของนักท่องเที่ยวเพื่อสนับสนุนเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกที่ดีในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้กับนักท่องเที่ยว และมีเส้นทางศึกษาธรรมชาติ ป้ายสื่อความหมายเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์โดยไม่ส่งผลกระทบต่อพืชพันธุ์สัตว์ป่า รวมไปถึงมีบริการรถนำเที่ยวภายในเขตอุทยาน แทนการนำรถเข้าไปเองเพื่อลดปัญหามลพิษทางเสียงและมลพิษทางอากาศ และการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติโดยการเพิ่มพื้นที่ป่า ปลูกป่าทดแทนและจัดการควบคุมป้องกันไฟป่า

แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษาความเต็มใจจ่ายของนักท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์สามารถเขียนได้ดังนี้

$$WTP = \alpha + \beta_1 Sex + \beta_2 Age + \beta_3 Status + \beta_4 Family + \beta_5 Education + \beta_6 Occupation + \beta_7 Income + \beta_8 Again + e_i$$

กำหนดให้

α	คือ	ค่าคงที่
β_i	คือ	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระ
e_i	คือ	ค่าความคลาดเคลื่อน

โดยกำหนดค่าตัวแปรที่คาดว่าจะมีผลต่อความยินดีที่จะจ่ายคือ

Sex	คือ	เพศของนักท่องเที่ยว
	1	= เพศชาย
	0	= เพศหญิง
Age	คือ	อายุของนักท่องเที่ยว (หน่วย : ปี)
Status	คือ	สถานภาพสมรสของนักท่องเที่ยว
	1	= สถานภาพสมรส
	0	= เมื่อมีสถานภาพอย่างอื่น
Family	คือ	จำนวนสมาชิกในครัวเรือนของนักท่องเที่ยว (หน่วย : คน)
Education	คือ	ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยว
	1	= ระดับการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป
	0	= ระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี
Occupation	คือ	อาชีพของนักท่องเที่ยว
	1	= ประกอบอาชีพประจำ (ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานเอกชน)
	0	= ประกอบอาชีพอิสระ (ธุรกิจส่วนตัว/รับจ้างทั่วไป/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/นักเรียน/นักศึกษา/เกษียณอายุ/เกษตรกร)
Income	คือ	รายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยว (หน่วย : บาท/เดือน)
Again	คือ	ความต้องการที่จะกลับมาเที่ยวอีกครั้งของนักท่องเที่ยว
	1	= ต้องการกลับมาเที่ยวอีก
	0	= ไม่แน่ใจ/ไม่ต้องการกลับมาเที่ยวอีก

เนื่องจากความเต็มใจจ่ายที่ต้องการนั้นประกอบด้วยค่าความเต็มใจจ่าย 4 แบบ ดังนั้นรูปแบบของสมการรูปแบบของสมการเต็มใจจะจ่ายเพื่อการอนุรักษ์อุทยานจึงประกอบด้วยสมการ 4 สมการคือ

(1) สมการความเต็มใจจะจ่ายของนักท่องเที่ยวเพื่อสนับสนุนเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกที่ดีในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้กับนักท่องเที่ยว เขียนได้ดังนี้

$$WTP_1 = \alpha + \beta_1 Sex + \beta_2 Age + \beta_3 Status + \beta_4 Family + \beta_5 Education + \beta_6 Occupation + \beta_7 Income + \beta_8 Again + e_i$$

(1)

(2) สมการความเต็มใจจะจ่ายของนักท่องเที่ยวเพื่อสนับสนุนเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกที่ดีในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้กับนักท่องเที่ยว และมีเส้นทางศึกษาธรรมชาติ ป้ายสื่อความหมายเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์โดยไม่ส่งผลกระทบต่อพืชพันธุ์สัตว์ป่า ซึ่งเขียนได้ดังนี้

$$WIP_2 = \alpha + \beta_1 Sex + \beta_2 Age + \beta_3 Status + \beta_4 Family + \beta_5 Education + \beta_6 Occupation + \beta_7 Income + \beta_8 Again + e_i \quad (2)$$

(3) สมการความเต็มใจจะจ่ายของนักท่องเที่ยว เพื่อสนับสนุนเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกที่ดีในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้กับนักท่องเที่ยว และมีเส้นทางศึกษาธรรมชาติ ป้ายสื่อความหมายเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์โดยไม่ส่งผลกระทบต่อพืชพันธุ์สัตว์ป่า รวมไปถึงมีบริการรถนำเที่ยวภายในเขตอุทยาน แทนการนำรถเข้าไปเองเพื่อลดปัญหามลพิษทางเสียงและมลพิษทางอากาศ ซึ่งเขียนได้ดังนี้

$$WIP_3 = \alpha + \beta_1 Sex + \beta_2 Age + \beta_3 Status + \beta_4 Family + \beta_5 Education + \beta_6 Occupation + \beta_7 Income + \beta_8 Again + e_i \quad (3)$$

(4) การความเต็มใจจะจ่ายของนักท่องเที่ยว เพื่อสนับสนุนเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกที่ดีในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้กับนักท่องเที่ยว และมีเส้นทางศึกษาธรรมชาติ ป้ายสื่อความหมายเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์โดยไม่ส่งผลกระทบต่อพืชพันธุ์สัตว์ป่า รวมไปถึงมีบริการรถนำเที่ยวภายในเขตอุทยาน แทนการนำรถเข้าไปเองเพื่อลดปัญหามลพิษทางเสียงและมลพิษทางอากาศ และการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติโดยการเพิ่มพื้นที่ป่า ปลูกป่าทดแทนและจัดการควบคุมป้องกันไฟป่า ซึ่งเขียนได้ดังนี้

$$WIP_4 = \alpha + \beta_1 Sex + \beta_2 Age + \beta_3 Status + \beta_4 Family + \beta_5 Education + \beta_6 Occupation + \beta_7 Income + \beta_8 Again + e_i \quad (4)$$

3.5 วิเคราะห์ข้อมูล

จากข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้นำมาวิเคราะห์และประมวลผลด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูปโดยจะทำการวิเคราะห์ใน 4 ส่วนคือ

ก. วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น (descriptive statistic) โดยวิเคราะห์ค่าสถิติต่างๆ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าต่ำสุด (maximum) ค่าสูงสุด (minimum) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของตัวแปรที่ใช้ในสมการความเต็มใจที่จะจ่าย

ข. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของฟังก์ชันความน่าจะเป็นที่มีความเต็มใจที่จะจ่ายด้วยวิธีภาวะความน่าจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood Estimation : MLE) ด้วยแบบจำลองทอบิต (Tobit Model) และการวิเคราะห์ด้วยเทคนิค Marginal Effect

โดยการศึกษาครั้งนี้ได้ใช้แบบสัมพัทธ์แบบเปิดเพื่อหามูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย ด้วยวิธีการใช้และวิธีการพัฒนาพื้นที่อุทยาน ค่าความเต็มใจจะจ่ายเฉลี่ย $E(WTP)$ สามารถหาได้จากสูตรต่อไปนี้ (อุดมศักดิ์ ศิลประชา วงศ์, 2546)

$$E(WTP) = \Phi\left(\frac{Z}{\sigma}\beta\right)Z\beta + \sigma\phi\left(\frac{-Z}{\sigma}\beta\right)$$

$E(WTP)$ คือ ค่าเฉลี่ยของความเต็มใจที่จะจ่าย

Φ คือ CDF of Standard Normal

ϕ คือ PDF of Standard Normal

Z คือ ค่าเฉลี่ยของตัวแปรทางเศรษฐกิจและสังคม

β คือ ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรทางเศรษฐกิจและสังคม

σ คือ Sigma

3.6 วิธีการที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยและรวบรวมข้อมูล

การศึกษาค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชมอุทยาน โดยจะดำเนินการศึกษาและรวบรวมข้อมูล ณ อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย จังหวัดเชียงใหม่ โดยข้อมูลที่ได้จากการศึกษาได้มาจากการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ และข้อมูลทุติยภูมิ

ข้อมูลปฐมภูมิ จะเก็บข้อมูลโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชมอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย จำนวน 400 ตัวอย่าง

ข้อมูลทุติยภูมิ เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากบทความ วารสาร เอกสารสิ่งพิมพ์รัฐบาล เป็นต้น เพื่อนำมาศึกษาทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา และใช้ในการทบทวนวรรณกรรม

3.7 สถานการณ์สมมุติ

สถานการณ์สมมุติเพื่อให้นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยัง อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ- ปุย จังหวัดเชียงใหม่

อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย จังหวัดเชียงใหม่มีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นเทือกเขาสูงมีภูเขาเรียงสลับซับซ้อนเป็นแหล่งต้นน้ำลำธารที่สำคัญและมีความหลากหลายของพันธุ์พืชสูง พื้นที่อุทยานแห่งชาติ ประกอบด้วยแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและสถานที่สำคัญต่างๆ ได้แก่ อนุสาวรีย์พระครูบาศรีวิชัย วัดพระธาตุดอยสุเทพราชวรวิหาร พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ และหมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้ง (แม้ว) ดอยปุย และมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่งดงาม ได้แก่ น้ำตกห้วยแก้ว น้ำตกมณฑาธาร น้ำตกแม่สา น้ำตกตาดหมอก และน้ำตกหมอกฟ้า ตลอดจนยังเป็นแหล่งดูนกที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศ ด้วยสภาพทางธรรมชาติที่งดงามทำให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติและดำเนินกิจกรรมนันทนาการต่างๆ เช่น การดูนก การตั้งค่ายพักแรม การเดินศึกษาธรรมชาติ เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันพื้นที่อุทยานแห่งชาติกำลังประสบปัญหาคือ

- 1) ปัญหาการจัดการในการใช้พื้นที่อุทยาน ทำให้เกิดผลกระทบต่อพืชพันธุ์และสัตว์ป่า
- 2) ปัญหามลพิษทางเสียงและมลพิษทางอากาศ จากยานพาหนะที่เข้าไปในเขตอุทยาน
- 3) ปัญหาไฟป่า และการตัดไม้ทำลายป่า
- 4) ปัญหาขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลที่เกิดจากการท่องเที่ยว

ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นส่งผลให้เกิดความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสูญเสียสภาพธรรมชาติและคุณค่าของพื้นที่อุทยาน ทำให้ต้องมีการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุยเกิดขึ้น โดยการอนุรักษ์ประกอบด้วย 2 แนวทาง คือ แนวทางการพัฒนา และแนวทางการใช้พื้นที่อุทยานอย่างยั่งยืน โดยการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติการเพิ่มพื้นที่ป่า ปลูกป่าทดแทนและจัดการควบคุมป้องกันไฟป่า การเสริมสร้างจิตสำนึกที่ดีในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสำหรับนักท่องเที่ยวจากเจ้าหน้าที่ผู้มีความรู้ความเข้าใจ และมีการจัดการในการใช้พื้นที่อุทยานโดยมีเส้นทางศึกษาธรรมชาติ ป้ายสื่อความหมายเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์โดยไม่ส่งผลกระทบต่อพืชพันธุ์สัตว์ป่า รวมไปถึงมีบริการรถนำเที่ยวภายในเขตอุทยานแทนการนำยานพาหนะเข้าไปเอง เพื่อลดปัญหามลพิษทางเสียงและมลพิษทางอากาศ

แต่เนื่องจากการอนุรักษ์ดังกล่าวต้องมีต้นทุนและค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก หากอาศัยแต่เพียงงบประมาณของรัฐคงไม่เพียงพอ ดังนั้นจึงต้องมีโครงการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุยเกิดขึ้น โดยจะขอความร่วมมือจากท่านให้ท่านมีส่วนช่วยเหลือทางด้านการเงินแก่โครงการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุยเพื่อจะได้นำเงินไปใช้ในการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุยได้อย่างยั่งยืน โดยมีโครงการดังนี้

สถานการณ์ที่ (1)

โครงการจัดเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกที่ดีในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้กับนักท่องเที่ยว

ท่านเต็มใจที่จะสนับสนุนโครงการเป็นจำนวนเงินเท่าไร

\$1 \$3 \$5 \$10 \$..... (โปรดระบุ)

สถานการณ์ที่ (2)

โครงการจัดเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกที่ดี และมีเส้นทางศึกษาธรรมชาติ ป้ายสื่อความหมายเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์โดยไม่ส่งผลกระทบต่อพืชพันธุ์สัตว์ป่า

ท่านเต็มใจที่จะสนับสนุนโครงการเป็นจำนวนเงินเท่าไร

\$1 \$3 \$5 \$10 \$..... (โปรดระบุ)

สถานการณ์ที่ (3)

โครงการจัดเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกที่ดี มีเส้นทางศึกษาธรรมชาติ และป้ายสื่อความหมาย รวมไปถึงมีบริการรถนำเที่ยวภายในเขตอุทยาน แทนการนำรถเข้าไปเองเพื่อลดปัญหามลพิษทางเสียงและมลพิษทางอากาศ

ท่านเต็มใจที่จะสนับสนุนโครงการเป็นจำนวนเงินเท่าไร

 \$1

 \$3

 \$5

 \$10

 \$..... (โปรดระบุ)

สถานการณ์ที่(4)

โครงการจัดเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกที่ดี มีเส้นทางศึกษาธรรมชาติ และป้ายสื่อความหมาย มีบริการรถนำเที่ยวภายในเขตอุทยาน และการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติโดยการเพิ่มพื้นที่ป่า ปลูกป่าทดแทนและจัดการควบคุมป้องกันไฟป่า

ท่านเต็มใจที่จะสนับสนุนโครงการเป็นจำนวนเงินเท่าไร

 \$1

 \$3

 \$5

 \$10

 \$..... (โปรดระบุ)